

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2023/79

Karar Sayısı : 2024/80

Karar Tarihi : 14/3/2024

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: İstanbul 6. Asliye Hukuk Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 11/1/2011 tarihli ve 6099 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle değiştirilen 110. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "... sigortacının merkez..." ibaresinin Anayasa'nın 5., 10., 13., 35., 36. ve 49. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Sigorta şirketi tarafından tazminatın sorumluya rücu edilmesi talebiyle açılan davada itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un itiraz konusu kuralın da yer aldığı 110. maddesi şöyledir:

"Görevli ve Yetkili Mahkeme:

Madde 110 – (Değişik: 11/1/2011-6099/14 md.)

İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabilceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir."

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Zühtü ARSLAN, Kadir ÖZKAYA, Engin YILDIRIM, M. Emin KUZ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, Basri BAĞCI, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR ve Muhterem İNCE'nin katılımlarıyla 4/5/2023 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Burak FIRAT tarafından hazırlanan için esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanılan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. Sınırlama Sorunu

3. Anayasa'nın 152. ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre bir davaya bakmakta olan mahkeme, o dava sebebiyle uygulanacak bir kanunun veya Cumhurbaşkanlığı karnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi hâlinde veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda bu hükümlerin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidir. Ancak anılan maddeler uyarınca bir mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görev kapsamına giren bir davanın bulunması, iptali talep edilen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekir. Uygulanacak kural ise bakılmakta olan davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikteki kurallardır.

4. İtiraz yoluna başvuran Mahkemece, 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinin ikinci numaralı fıkrasında yer alan "...sigortacının merkez..." ibaresinin iptali talep edilmiştir. İtiraz konusu kuralla motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davaların, sigortacının merkezinin bulunduğu yer mahkemelerinde de açılmasına imkân tanınmaktadır. Kuralda yer alan "...sigortacının..." ibaresi "merkez" ibaresinin yanı sıra bakılmakta olan davada uygulanma imkânı olmayan "şubesinin" ibaresi bakımından da geçerli, ortak kural niteliğindedir.

5. Bu itibarla, bakılmakta olan davanın konusu gözetilerek kuralın esasına ilişkin incelemenin kuralda yer alan "...merkez..." ibaresi ile sınırlı olarak yapılması gerekir.

B. İtirazın Gerekçesi

6. Başvuru kararında özetle; sigorta şirketlerinin tamamına yakının merkezlerinin İstanbul'da bulunduğu, itiraz konusu kuralın tanıdığı yetkiye istinaden bu şirketlerin açtıkları davalarda İstanbul'da yer alan mahkemeleri tercih ettikleri, bu bakımdan itiraz konusu kural ile tanınan seçimlik yetkinin kesin yetkiye dönüştüğü, bu durumun hak arama özgürlüğünü kısıtladığı, kusur durumunun tespiti gibi yargılama faaliyetlerini daha maliyetli hâle getirerek zorlaştırdığı, davanın taraflarının başka bir ilde hak aramak zorunda kaldıkları, 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile mahkemelerin yetkilerini düzenleyen başka kanunlardaki özel yetki hükümlerinin hiçbirinde belli bir ekonomik zümreye ayrı yetki düzenlemesi yapılmadığı, ancak itiraz konusu kuralın sigorta şirketleri bakımından ayrı yetki düzenlemesi getirdiği belirtilerek kuralın Anayasa'nın 5., 10., 13., 35., 36. ve 49. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

7. İtiraz konusu kuralın yer aldığı 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinin ikinci fıkrası, motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalarda davaya bakmaya yetkili mahkemeleri düzenlemektedir. Buna göre anılan davalar, sigortacının şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde, kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde ya da itiraz konusu kural uyarınca sigortacının merkezinin bulunduğu yerde açılabilir.

8. Anayasa'nın "*Hak arama hürriyeti*" başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrasında "*Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.*" denilmektedir. Anılan maddeyle güvence altına alınan hak arama özgürlüğü, kendisi bir temel hak niteliği taşımasının yanında diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanılmasını ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biridir (AYM, E.2021/9, K.2022/4, 26/1/2022, § 28).

9. Anayasanın 142. maddesinde ise "*Mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir.*" hükmüne yer verilmiştir. Hukuk devletinde kanun koyucu, Anayasa'nın temel ilkelerine ve kurallarına bağlı kalmak koşuluyla, mahkemelerin görev ve yetkilerinin belirlenmesi konusunda takdir yetkisine sahiptir. Ancak bu takdir yetkisinin, Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının öngördüğü güvencelere aykırılık taşımaması gerekir.

10. Adil yargılanma hakkının temel unsurlarından biri mahkemeye erişim hakkıdır. Mahkemeye erişim hakkı, hukuki bir uyumsuzluğun bu konuda karar verme yetkisine sahip bir mahkeme önüne götürülmesi hakkını da kapsar. Kişinin uğradığı bir haksızlığa veya zarara karşı kendisini savunabilmesinin ya da maruz kaldığı haksız bir uygulama veya işleme karşı haklılığını ileri sürüp kanıtlayabilmesinin, zararını giderebilmesinin en etkili ve güvenceli yolu yargı mercileri önünde dava hakkını kullanabilmesidir (AYM, E.2021/20, K.2022/84, 30/6/2022, § 10).

11. İtiraz konusu kural, motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davaların açılabilmesi yetkili mahkemeyi tayin etmek suretiyle mahkemeye erişim hakkına sınırlama getirmektedir.

12. Anayasa'nın 13. maddesinde "*Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.*" denilmektedir. Buna göre mahkemeye erişim hakkına sınırlama getiren düzenlemelerin kanunla yapılması, ayrıca Anayasa'da öngörülen sınırlama sebebine uygun ve ölçülü olması gerekir.

13. Bu kapsamda mahkemeye erişim hakkını sınırlamaya yönelik bir kanuni düzenlemenin şeklen var olması yeterli olmayıp kuralların keyfiliğe izin vermeyecek şekilde belirli ve öngörülebilir nitelikte olması gerekir.

14. Esasen temel hakları sınırlayan kanunun bu niteliklere sahip olması Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye alınan hukuk devleti ilkesinin de bir gereğidir. Hukuk devletinde, kanuni düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi gerekir. Kanunda bulunması gereken bu nitelikler hukuki güvenliğin sağlanması bakımından da zorunludur. Zira bu ilke hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar (AYM, E.2015/41, K.2017/98, 4/5/2017, §§ 153, 154). Dolayısıyla Anayasa'nın 13. maddesinde sınırlama ölçütü olarak belirtilen kanunilik, Anayasa'nın 2. maddesinde güvenceye bağlanan hukuk devleti ilkesi ışığında yorumlanmalıdır.

15. Kuralla motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalarda yetkili mahkemenin herhangi bir tereddüde yer vermeyecek biçimde açık ve net olarak düzenlendiği gözetildiğinde kuralın belirli, ulaşılabilir ve öngörülebilir nitelikte olduğu ve bu yönüyle kanunilik şartını taşıdığı anlaşılmaktadır.

16. Anayasa'nın 36. maddesinde hak arama özgürlüğü için herhangi bir sınırlama nedeni öngörülmemiş olmakla birlikte özel sınırlama nedeni öngörülmemiş hakların da o hakkın doğasından kaynaklanan bazı sınırlarının bulunduğu kabul edilmektedir. Öte yandan Anayasa'nın başka maddelerinde yer alan hak ve özgürlükler ile devlete yüklenen ödevler, özel sınırlama sebebi gösterilmemiş hak ve özgürlüklere sınır teşkil edebilir (AYM, E.2018/99, K.2021/14, 3/3/2021, § 24).

17. Ayrıca adil yargılanma hakkı, niteliği gereği devletin düzenleme yapmasını gerektiren bir haktır. Zira bu hakkın Anayasa'da ifade edilmiş olması kendi başına bir anlam ifade etmemekte, bireylerin bu haktan yararlanabilmesi için devletin en azından yargı teşkilatını kurması ve yargılama usullerini belirlemesi gerekmektedir. Devletin düzenleme yetkisi olduğu alanlarda belirli ölçüde takdir yetkisine sahip olduğunun kabulü gerekir. Bu sebeple adil yargılanma hakkına yönelik sınırlamalar getirilirken kanun koyucuyu bağlayan belirli bir meşru amaçlar listesi bulunmamaktadır. Ancak kanun koyucunun bu takdir yetkisinin Anayasa Mahkemesinin denetimine tabi olduğu açıktır (*Bekir Sözen* [GK], B. No: 2016/14586, 10/11/2022, § 74).

18. İtiraz konusu kural, motorlu taşıt kazalarından doğan hukuki sorumluluk davalarının tamamını kapsamaktadır. Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, aralarında araç sahibi, araç işleten, araç işleticisi teşebbüs sahibi, sigorta şirketi veya hak sahibi üçüncü kişilerin de bulunduğu çok sayıda kişinin hem davalı hem de davacı sıfatıyla yer alabildiği davalardır. Sigorta şirketlerinin bu davalarda davalı sıfatıyla yer aldığı durumlarda genel yetki kuralı olan 6100 sayılı Kanun'un 6. maddesi gereği şirket merkezlerinde dava açılabilir. İtiraz konusu kural ile genel yetki kuralından farklı olarak, sigorta şirketlerine davacı sıfatıyla yer aldıkları motorlu taşıt kazalarından doğan hukuki sorumluluk davalarında kendi merkezlerinin bulunduğu yer mahkemesinde de dava açabilme imkânı tanınmaktadır.

19. Sigorta şirketlerinin merkezlerinin çoğunlukla bir ilde olması nedeniyle ülke genelinde motorlu araç kazalarından doğan hukuki sorumluluk davalarının o ilde

açılmasının o ildeki mahkemelerin iş yükünü arttıracakı açıktır. Her ne kadar başka yerde bulunan ve mahkemeye getirilemeyen delillerin o yerde istinabe yoluyla toplanabilmesi ve yine delillere ilişkin açıklamada bulunma hakkının istinabe yoluyla kullanılabilmesi, olaya ilişkin keşfin yine istinabe yoluyla yapılabilmesi mümkün olsa da tüm ülkedeki mahkemelere bu doğrultuda talimat yazılarak gerçekleştirilecek işlemlerin yargılamayı yavaşlatması söz konusu olabilecektir.

20. Davanın taraflarından maddi ve sosyal bakımdan zayıf ve dezavantajlı konumda bulunan kişilerin mahkemeye erişiminin kolaylaştırılması yönünde düzenlemeler yapılması makul karşılanmalıdır. Ancak itiraz konusu kuralda motorlu araç kazalarından doğan hukuki sorumluluk davalarının tarafı olabilecek diğer kişilerden güçsüz ve dezavantajlı olduğu değerlendirilemeyecek olan sigorta şirketleri lehine, genel kuraldan farklılaşan bir yetki kuralı getirildiği gözetildiğinde kuralın anayasal anlamda meşru bir amaç taşıdığı söylenemez. Dolayısıyla itiraz konusu kuralın meşru amacı bulunmamaktadır.

21. Öte yandan Anayasa'nın 10. maddesinde "*Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir./ Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz./ Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz./ Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz./ Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.*" denilmek suretiyle kanun önünde eşitlik ilkesine yer verilmiştir.

22. Anayasa'nın anılan maddesinde belirtilen *kanun önünde eşitlik ilkesi* hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak kanun karşısında eşitliğin ihlali yasaklanmıştır. Kanun önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmez. Durumlarındaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları ve uygulamaları gerektirebilir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'da öngörülen eşitlik ilkesi zedelenmez (AYM, E.2020/95, K.2022/3, 26/1/2022, § 25; E.2022/65, K.2022/102, 8/9/2022, § 11).

23. Eşitlik ilkesi yönünden yapılacak anayasallık denetiminde öncelikle Anayasa'nın 10. maddesi çerçevesinde aynı ya da benzer durumda bulunan kişilere farklı muamele yapılıp yapılmadığı tespit edilmeli, bu bağlamda aynı ya da benzer durumdaki kişiler arasında farklılık gözetilip gözetilmediği belirlenmelidir. Yapılacak bu belirlemenin ardından ise farklı muamelenin nesnel ve makul bir temele dayanıp dayanmadığı ve ölçülü olup olmadığı hususları irdelenmelidir. Ölçülülük ilkesi, amaç ve araç arasında hakkaniyete uygun bir dengenin bulunması gereğini ifade eder. Diğer bir ifadeyle bu ilke, farklı muamelenin öngörülen objektif amaç ile orantılı olmasını gerektirmektedir (AYM, E.2021/1, K.2021/32, 29/4/2021, § 32; E.2022/65, K.2022/102, 8/9/2022, § 12).

24. Aynı dava türünde mahkemeye erişim bakımından davanın tarafları aynı hukuki konumda bulunmaktadır. Bu bakımdan motorlu taşıt kazalarından doğan hukuki sorumluluk davalarında mahkemeye erişim bakımından davacı ve davalı olabilecek taraflardan birine diğerinden fazla bir imkân tanınması farklı muamele oluşturmaktadır. Bu bağlamda motorlu taşıt kazalarından doğan hukuki sorumluluk davalarında davalı taraf sigorta şirketleri olduğu takdirde genel yetki kuralı çerçevesinde sigorta şirketlerinin merkezinde zaten dava açılabilir. İtiraz konusu kural ile davacının sigorta şirketi olduğu hâllerde de bu şirketlere kendi merkezlerinde dava açma hakkı tanındığı, davacının sigorta şirketleri dışındaki kişiler olduğu hâllerde ise bu kişilerin aynı imkândan yararlanmasının mümkün olmadığı dikkate alındığında itiraz konusu kuralın söz konusu kişiler yönünden farklı muamele oluşturduğu açıktır.

25. Eşitlik ilkesinin gereği olarak karşılaştırma yapılmaya müsait olacak şekilde benzer durumda olanlar arasından bir kısmı lehine getirilen farklı düzenlemenin ayrıcalık tanınması niteliğinde olmaması için nesnel ve makul bir temele dayanması ve ölçülü olması gerekir.

26. Demokratik ve eşitlik esasına dayanan bir toplumda farklı statüler oluşturulması veya farklı muamelede bulunulması mutlak olarak yasak değildir. Adalet ve hakkaniyet ilkeleri dahi bazen durumu benzer olan kişiler yönünden farklı statüler oluşturulmasını gerekli hâle getirebilmektedir. Bu bağlamda benzer durumdakilerin farklı statülere tabi kılınması otomatik olarak eşitlik ilkesine aykırı olmaz. Statü farklılıkları, nesnel ve makul bir nedene dayanması şartıyla Anayasa'ya aykırı görülmez. Bununla birlikte benzer durumdakilerin farklı statülere tabi kılınmasının nesnel ve makul bir sebebe dayandığının söylenebilmesi için bu farklılığın toplumun en zayıf ve dezavantajlı kesiminin yararına olması gerekir.

27. Yukarıda da açıklandığı üzere (bkz. §§ 19, 20) itiraz konusu kuralla oluşturulan farklı muamele zayıf ve dezavantajlı kesimin mahkemeye erişimini kolaylaştırmaktan ziyade uyumsuzluğun nispeten güçlü tarafını oluşturan sigorta şirketlerine ek bir imkân sağlanması mahiyetindedir. Bu durumda kuralla öngörülen farklı muamelenin nesnel ve makul bir sebebe dayandığı söylenemez.

28. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 10., 13. ve 36. maddelerine aykırıdır. İptal gerekir.

Kuralın Anayasa'nın 5. maddesine de aykırı olduğu ileri sürülmüş ise de bu bağlamda belirtilen hususların Anayasa'nın 13. ve 36. maddeleri bağlamında yapılan değerlendirmeler kapsamında ele alınmış olması nedeniyle Anayasa'nın 5. maddesi yönünden ayrı bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

Kural, Anayasa'nın 10., 13. ve 36. maddelerine aykırı görülerek iptal edildiğinden ayrıca Anayasa'nın 35. ve 49. maddeleri yönünden incelenmemiştir.

IV. İPTALİN DİĞER KURALLARA ETKİSİ

29. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrasında kanunun,

Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İ t z   'n n belirli kurallarının iptali, diğer kurallarının veya tümünün uygulanmaması sonucunu do uruyorsa bunların da Anayasa Mahkemesince iptaline karar verilebileceği öngörülmektedir.

30. 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "...merkez..." ibaresinin iptali nedeniyle uygulanma imkânı kalmayan "...merkez..." ibaresinden sonra gelen "...veya..." ibaresinin 6216 sayılı Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince iptali gerekir.

V. HÜKÜM

13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 11/1/2011 tarihli ve 6099 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle de i tirilen 110. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan;

A. "...sigortacının merkez..." ibaresinin esasına ilişkin incelemenin "...merkez..." ibaresi ile sınırlı olarak yapılmasına,

B. "...merkez..." ibaresinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

C. "...merkez..." ibaresinden sonra gelen "...veya..." ibaresinin 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 43. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince İPTALİNE,

14/3/2024 tarihinde OYB RLİ  İYLE karar verildi.

Başkanvekili
Hasan Tahsin GÖKCAN

Başkanvekili
Kadir ÖZKAYA

 ye
Engin YILDIRIM

 ye
Rıdvan GÜLEÇ

 ye
Recai AKYEL

 ye
Yusuf  evki HAKYEMEZ

 ye
Yıldız SEFERİNO LU

 ye
Selahaddin MENTE 

 ye
Basri BA CI

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL